

říjen 10/2012

časopis krajanské rodiny v New Yorku

ZVON
2012

14. mučedníků od Panny Marie Sněžné v Praze

FRANTIŠKÁN Bedřich Bachstein a jeho spolubratři, kteří byli zabití v roce 1611, budou blahořečeni 13. října 2012 v pražské katedrále. Termín oficiálně potvrdil Vatikán. Svatého otce bude zastupovat kardinál Angelo Amato, prefekt Kongregace pro svatořečení.

Na masopustní úterý 15. února 1611 bylo krutým způsobem zavražděno 14 františkánů, příslušejících ke konventu při kostele Panny Marie Sněžné v Praze na Novém Městě.

Přišli do Prahy jako misionáři, aby zde pastoračně sloužili katolické menšině zvláště kázáními, náboženskými debatami a vzorným příkladem řeholního života. Působili v konventu a při kostele, který císař Karel IV. založil r. 1347 pro karmelitány, ale který byl počátkem 17. století v sutinách a opuštěn. Roku 1604 dal císař Rudolf II. zvláštním diplomem “na věčné časy” celé klášterní teritorium do užívání františkánům.

Noví řeholníci pocházeli z různých evropských národů, prožili však již nějaký čas na našem území - přišli do Prahy z Brna a Olomouce - a ovládali téměř všichni češtinu. Kněží byli zpovědníky významných osobností a také mezi arcidiecézním duchovenstvem požívali značné vážnosti, protože byli využíváni jako rozhodčí ve sporných záležitostech.

Část pražské veřejnosti, z větší části nekatolické, se k nim však od počátku chovala nepřátelsky. Vyhrůžky a nepřátelské projevy se stupňovaly zvláště od konce ledna r. 1611, za doby tzv. vpádu pasovských vojsk do Čech. Nepotvrzená zpráva o ukrývání poražených pasovských jezdců v kláštorech obrátila hněv Pražanů proti kostelům a klášterům...

V úterý 15. února 1611 obklopilo areál Panny Marie Sněžné asi 700 ozbrojených lidí, převážně městské spodiny. Útočníci se rozdělili do několika skupin. Početná skupina útočníků vtrhla nejprve do chrámu a zde krutým způsobem zabila dva kněze a bratra laika. V klášteře samotném našli vetřelci čtyři řeholníky, na půdě pak zbylých sedm řeholníků.

(přední strana foto: strop kostela Panny Marie Sněžné v Praze)

MILÍ přátelé, dnešní den je velmi podobný tomu před jedenácti lety. Jasná obloha - slunce, které ozařuje mrakodrapy na Manhattanu. Jak ten čas rychle letí. Děti, které tehdy měly deset let jsou dospělí lidé. Některé z nich ten den ztratily mámu nebo tátu. Prostě se jim nevrátili z práce.... Jak moc se svět změnil od té doby. Poznáváme to především na místech kde se shromažďuje velké množství lidí. Cítíme to především na místech, kde existuje letecká doprava. Lidé, kteří cestují zvláště do Spojených Států, procházejí skenerem. Kontroluje se, zda nikdo z nich nemá u sebe zbraň, kterou by mohl ohrozit spolucestující, posádku, nebo celé letadlo. Pečlivě se prohlížejí zavazadla a zpřísnila se kontrola příručního zavazadla. Specializované týmy odborníků vymýšlejí super skenery, které člověka takřka svléknou. Na obrazovce je je vidět všechno co máte na sobě.... Zdá se to někdy až nechutné - ale co se dá dělat, když vidíte, nebo čtete zprávy o tom, jak stará babička prošla kontrolním stanovištěm a potom vyhodila do povětří sebe i ostatní. S pečlivou kontrolou na letištích zamezíme mnoho neštěstí a také se tím chrání nevinní lidé. Škoda, že neexistují skenery, které by odhalily úmysly lidí. Které by oskenovaly člověka a odhalily, že dotyčný nejede na dovolenou, že tento člověk nechce vydělávat peníze, že tento člověk nejede na vědeckou konferenci, ale má v úmyslu škodit.

V dnešním evangeliu 11. září 2012 pán Ježíš po dlouhé modlitbě vyvolil pro své dílo dvanáct apoštolů. Ti s ním prožili tři roky a pak už sami přicházeli do všech koutů světa, aby zvěstovali pokoj a Boží lásku tomuto světu. Pod jejich oblečením neměli žádné výbušniny, ale srdce které bilo pro druhé. To byla výbušnina, která měla změnit svět. Jak daleko máme ještě dostát tomuto úkolu my křesťané 21. století.

(psáno 11. září '12 v New Yorku)

Milí čtenáři, přeji hezký čas strávený s časopisem ZVON.

Fr. Antonín

Anděl Důvěry

(Poselství shůry, Anselm Grün
vydalo Karmelitánské nakladatelství
v Kostelním Vydří 2002)

Opětovně slychávám nářek: “Nejsem schopen důvěřovat. Nedostal jsem onu prazákladní důvěru do vínku. Moje důvěra byla zklamána tak často, že prostě druhému při nejlepší vůli důvěřovat nemohu.” Takoví lidé jsou a zůstanou sami. Ze samého strachu z opětovného zklamání se neodvážejí k druhému přistoupit. Nedůvěřují ani lásce druhého člověka. Ihned zapochybují: “Ten mne má rád jen ze soucitu nebo proto, že ode mne něco bude chtít, protože mnou sleduje svůj jistý cíl.” Těm příliš nepomůže, když jim řeknu: “No, musíš zkrátka důvěřovat!” Oni by to udělali docela rádi, ale nejde jim to. Příčina bývá zpravidla v dětství, a to

si sami ne zvolili. Někdo zakoušel od dětství spolehlivost svých rodičů: ten pak přenáší svou důvěru k nim na všechny ostatní. Má základní důvěru v život, v bytí, v Boha. Jde dobrodružstvím života od rizika k riziku, protože jej nese důvěra, že všechno bude dobré.

Přeji-li ti anděla důvěry, činím to v důvěře, že nejsi vydán napospas nedůvěře, kterou jsi získal v dětství. Důvěře je možno se učit od anděla důvěry. Ovšemže se nelze rozhodnout: od zítrka začnu důvěřovat. Důvěra musí růst. Vyžaduje však kontakt s těmi, kteří jsou spolehliví a důvěry hodní. Ale i ty bys měl důvěře vycházet vstříc, protože ji v tebe kladou ostatní. Podíváš-li se na přítele nebo přítelkyni nedůvěřivě, nemají šanci ti svou důvěru projevit. Všechno, co řeknou nebo udělají, si vyložíš negativně. Důvěru si musíš přinejmenším vykoušet. Ptáš se jak? Chovej se tak, jako bys byl plný důvěry. Vyzkoušej si někdy, jaké to bude, jestliže vezmeš za bernou minci vše, co ti tvůj přítel řekne: jaké to bude, když mu budeš plně věřit. Přirozeně se ti vloudí pochyby, ale ty si ponech na jindy. Zkus důvěřovat alespoň týden své přítelkyni. Uvidíš, jak ti to prospěje a jak se tento krok potvrdí jako správný.

Důvěra je ovšem vždycky spojena s rizikem. Nikdy nemáš úplnou záruku. Mně pomáhá, že se cítím být nesen jakousi vyšší mocí. I když někdo mé důvěry zneužije, důvěřuji v Boha, protože mě drží ve svých dobrých rukou - a to mne chrání před zřícením do deprese.

Odedávna lidé věřili, že je doprovází anděl strážce. Vzývali ho nejen při nebezpečí na dálnicích, nýbrž i tehdy, když měli strach, že bude jejich důvěry zneužito, když dyl na pochybách, zda mají věřit tou či onomu. Přeji ti, abys vždy cítil přítomnost anděla důvěry. Pak nemusíš mít stoprocentí jistotu, zda můžeš právě tomuhle člověku věřit či ne. Důvěra tě neopustí, i dyž tě někdo zklame. Anděl tě bude provázet i dále a bude ti opět dodávat odvalu, abys důvěřoval sobě i lidem. Tato schopnost spočívá právě v tom, že navazuji vztah k někomu nebo k něčemu, co je nade mnou.

Dává mi svodobu, abych vždy znovu věřil druhým a umožňuje mi pustit se do života přes všechna rizika. "Odvážnému štěstí přeje," říká jedno přísloví. Kdo si předem chce překontrolovat, zda se mu všechno podaří tomu životu proteče mezi prsty. Anděl důvěry tě bude stále hlouběji uvádět do víry v život i v lidi. Uvidíš, že nejsi zafixován chatrnou důvěrou, kterou sis jako dítě získal. Anděl důvěry tě postaví na solidní základnu, na níž se dá vybudovat život.

Výročí a kulaté narozeniny

DNE 17. října oslaví 60. let společného života manželé **Jiří a Hedvika Krátčí** z Floridy. Mnoho let prožili v New Yorku a pomáli v kostele. Jiří byl pravá ruka otce Aloise Vyoralu. Už je to víc než dvacet let, co se odstěhovali na jich. Celá krajanská rodina ráda vzpomíná a posílá na Floridu přání s Božím požehnáním. Za celou krajanskou rodinu přeje Fr. Antonín

JASON Mark Azzara, baptized September 8, 2012. Proud parents Alzbeta Sykora, Mark Azzara and big brother Michael.

Blahopřejeme, přejeme hodně Božího požehnání pro celou rodinu.
Fr. Antonín

JEAN Michel Stefkovic oslavil 29. září 2012 své 80. narozeniny. Jeho rodiče odešli ze Slovenska do Paříže, kde se seznámili na taneční zábavě. Své mládí prožil Jean ve Francii. Práce ho přivedla do New Yorku. Tak jako v Paříži, tak i tady je Jean plně zapojen do Sokola. Milí Jeane, přeji Ti vše nejlepší, Boží požehnání pro Tebe a celou rodinu. Ať si ještě zahrajeme pár setů volejbalu v Sokolovně na Manhattanu.

V zdravém těle, zdravý duch!

Fr. Antonín

Hodnota vzťahu

pokračovanie..... Rev. František Čonka

Druhá podmienka pre budovanie vzťahu s Bohom a medzi nami ľuďmi je= Rozprávanie=Modlitba= Veľakrát počúvam na adresu modlitby, že sa neviem modliť, ako sa mám modliť, aké modlitby mám použiť, ako dlho sa mám modliť, mám sa modliť sám či spoločne. Pomôže to vôbec mojej zbožnosti, môjmu vzťahu s Bohom a ľuďmi..atď?....Odpoviem myšlienkou, ktorá ma posledne dni veľmi oslovuje.

Ovocím MODLITBY je Viera.

Ovocím VIERY je Láska,

Ovocím LÁSKY je Služba, a

Ovocím SLUŽBY je POKOJ.

Neznámy autor, v rámci prehlbovania vzťahov tak v rovine vertikálnej- ja a Boh- ako aj v rovine horizontálnej- ja a moj bližný - na prvej mieste kladie dôležitosť MODLITBY.

Teda poďme k modlitbe.

Chcem sa s vami podeliť o modlitbu z pohľadu môjho profesora Morálnej teológie, už nebohého Mons. Františka Tondru, spišského biskupa, ktorý na túto tému píše takto:

“Modlitba” (oratio)

Cirkev prikazuje služobníkom oltára,

aby veriacich učili „zúčastňovať sa na posvätných liturgických úkonoch takým spôsobom, aby sa pri nich povzniesli k úprimnej modlitbe. Privádzajú ich k stále dokonalejšiemu duchu modlitby, ktorý sa má pestovať cez celý život, podľa milostí a potrieb každého z nich“ (Presbyterorum ordinis, 5).

Modlitbou sa naplňuje celý život veriaceho človeka. Slovenský výraz súvisí s „modlou“, t.j. s predmetom, ktorému sa prejavovala božská úcta. „Modliť sa“ by teda znamenalo „kľaňať sa“, vzdávať božskú úctu. Latinský výraz „oratio“ sa odvádza od „oris ratio“, pretože ústami vyjadrujeme úctu k Bohu (S. Hieronym, Epist. ad Cyprianum, 139 - Migne PL 22,1168).

Sv. Tomáš Akvinský so sv. Jánom Damascenským ju definuje ako „pozdvihnutie mysle k Bohu“. Sv. Gregor Nyssenský a sv. Ján Zlatoústý ju nazývajú „rozhovor s Bohom“.

Modlitba je jedným z prejavov čnosti náboženstva. Možno ju rozumieť v trojakom zmysle:

Vo veľmi širokom zmysle je to každý dobrý skutok (oratio implicita). Sv. Katarína Sienská spojila modlitbu s prácou. Povedala: „Kto dobre robí, stále sa modlí - Semper ergo orat, qui semper bene agit“ (Dial. č. 66). Moderný človek „sa modlí, aby sa hukot áut stal hudbou a dym továrenských komínov kadidlom“ (J. Guittou, Dialógy s Pavlom VI., Rím, str. 81).

V širšom slova zmysle modlitbou je každý styk s Bohom (napr. skutok niektorej božskej čnosti).

Vo vlastnom zmysle je to pozdvihnutie mysle k Bohu, rozhovor s Bohom. Van Kol ju definuje ako „vnútorné zaobranie sa Bohom v symbolickom vyjadrení nášho vzťahu k nemu v Kristovi“ (Theol. moralis I.b. 309).

Rozoberme si túto definíciu:

1. Modlitba je zaobranie sa Bohom.

Je to úkon rozumu a vôle; tiež ostatných mohutností človeka. Týka sa Boha. Každá modlitba (podobne ako obeta alebo iný dobrý skutok) obsahuje štyri prvky: klaňanie sa Bohu (latria) - je to poklona, úcta najvyššej Bytosti, ďakovanie za dobrodenia (eucharistický prvok), prosba o ďalšie dobrodenia (impetratorický prvok), odprosenie za hriechy (satisfaktorický prvok). Každá modlitba, hoci by to slovami nevyjadrovala, obsahuje všetky štyri prvky. Slová modlitby niekedy zdôrazňujú len jeden prvok. Napr. chválu, vďaku, prosbu alebo odprosenie.

Na Boha sa môžeme obracať priamo alebo nepriamo cez svätých.

2. Modlitba je vnútorné zaobranie sa Bohom.

Pohybuje sa medzi dvoma krajnými bodmi: bezpojmovou kontempláciou a bezmyšlienkovou recitáciou slov, čo už nie je modlitbou.

Preto sa zdôrazňuje, že je to vnútorné zaobranie sa Bohom, hoci sa vyjadruje aj navonok slovami.

3. Modlitba je symbolické vyjadrenie nášho vzťahu k Bohu.

Je to špecifický dôvod, prečo sa modlitba stáva úkonom čnosti náboženstva. Sú to predovšetkým slová (vyjadrené i nevyjadrené), ktoré majú funkciu symbolu.

4. Modlitba je vyjadrením nášho vzťahu k Bohu v Kristovi (a v Cirkvi).

Modlitba sa totiž koná v sile Ducha Svätého, ktorého milosť nám udeľuje Kristus (a to v Cirkvi). „Nik nemôže povedať: ‚Ježiš je Pán‘, iba ak v Duchu Svätom“ (1 Kor 12,3). Podmet a predmet modlitby Podmetom modlitby nemôže byť zlý duch a zatratený človek, ktorý je od Boha definitívne odlúčený. Ak sa vo Sv. písme spomínajú prosby zlého ducha, aby mohol pokúšať Jóba, žiadosť diablov z Gerazenu a prosba boháča ohľadom blaženého Lazára, to nie sú modlitby, ale jednoduché žiadosti.

Vlastným podmetom modlitby môžu byť: Ježiš Kristus ako človek, anjeli a svätí v nebi, všetci ľudia na zemi, dobrí aj zlí, a pravdepodobne aj duše v očistci.

Ku komu sa môžeme modliť?

V prvom rade k Bohu, skrze Ježiša Krista.

V druhom rade k anjelom a svätým (aby za nás orodovali).

K žijúcim ľuďom na zemi sa nemodlíme, ale ich prosíme, aby sa

za nás modlili. **Predmet modlitby** (O čo sa máme a o čo sa môžeme modliť). „Po čom môžeme túžiť, o to sa môžeme modliť“

(Summa theol. II. - II. 83. 6).

Teda o všetky dobrá.

V prvom rade a absolútne prosíme o dobrá duchovné.

V druhom rade a podmienične prosíme o dobrá časné. (Pod podmienkou, že nám poslúžia k spásu). Predmetom modlitby nemôže byť morálne zlo, pretože sa protiví Božej svätosti a je prekážkou večného života. Napr. žiadať si pomoc na uskutočnenie krádeže, luhania, smilstva a pod. Bolo by to pokúšanie Boha.

Fyzické zlo si možno v modlitbe žiadať od Boha iba nepriamo, t.j. ako prostriedok k dosiahnutiu nejakého duchovného dobra vyššej hodnoty. Napr. Sv. Pavol si žiadal smrť, aby mohol byť skôr s Kristom (Flp 1,23). Svätí si žiadali chudobu, utrpenie, napr. Sv. Mária Magdaléna de Pazzis hovorievala: „Pati, non mori - Trpieť, nie zomrieť“. Matka môže žiadať chorobu pre svojho syna alkoholika, aby sa v nemoci polepšil. V praxi však treba radšej prosiť o duchovnú pomoc a nie o fyzické zlo. Potreba modlitby „Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvoria vám!“ (Mt 7,7-11).

„Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia“ (Mt 26,41).

„Rozpovedal im podobenstvo, ako sa treba stále modliť a neochabovať“ (Lk 18,1). „Preto bdejte celý čas a modlite sa, aby ste mohli uniknúť

všetkému tomu, čo má prísť, a postaviť sa pred Syna človeka“ (Lk 21,36).

Modlitba je dýchaním nadprirodzeného života.

Tak napr. v pokušení, kde ináč človek neobstojí v milosti iba pomocou modlitby, modlitba je potrebná, preto aj povinná necessitate medi.

Kedy zaväzuje príkaz modlitby? Bezpochyby treba sa často modliť. Nikde však nie je určené, ako často to má byť. Záleží to od okolností a od osôb. Ak človek nezanedbáva celkom modlitbu, nemožno ho obviňovať z ťažkého hriechu. Ak sa napr. zúčastňuje nedeľnej sv. omše, tým spĺňa aj povinnosť modlitby. Nikde nie je povedané, že sa musí modliť každé ráno a každý večer, pred jedlom a po jedle. Samozrejme, že treba veľmi odporúčať aspoň rannú a večernú modlitbu, aby človek začal a skončil deň s Bohom. Každý deň sa človek nachádza v pokušeníach a nebezpečenstvách pre dušu (dnes viac ako inokedy predtým), preto má hľadať každý deň prostriedok proti nim.

Za koho sa môžeme a máme modliť? Za všetkých ľudí, živých i mŕtvych. Za veriacich i neveriacich (Kristus na kríži, sv. Štefan). Za priateľov i nepriateľov.

Za vyobcovaných z Cirkvi, aby sa vrátili. Môžeme to robiť súkromne aj verejne, ako to robí Cirkev na Veľký piatok.

Za duše v očistci. V prvom rade sa však musíme modliť za spásu svojej

duše a potom za spásu svojich blížnych.

Účinnosť modlitby
Modlitba, ktorá splňa potrebné podmienky, má z Božieho prísľubu neomylný účinok. „Veru, veru, hovorím vám: Ak budete o niečo prosiť Otca v mojom mene, dá vám to“ (Jn 16,23).

Účinnosť modlitby závisí od toho, či sa koná v Ježišovom mene, t.j. či sa koná v spojení s Ježišom.

a/ Musí sa konať s dôverou, bez pochybovania. „Predstupujme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme obsiahli milosrdenstvo a naši milosť a pomoc v pravom čase“ (Hebr 4,16).

b/ Musí byť vytrvalá. (Podobenstvo o neodbytnom priateľovi a poučenie o vytrvalej modlitbe - Lk 11,5-13).

c/ Musí sa konať dôstojne, bez dobrovoľnej roztržitosti a vonkajšie správanie musí byť tiež dôstojné.

Z knihy Mons. Františka Tondru, Moralna Teológia I.

We Cannot Ignore Our Consciences

Cardinal Dolan:

US Bishops' President Speaks in Washington on Freedom of Religion

WASHINGTON, D.C., SEPT. 11, 2012 (Zenit.org).-

On Monday, Cardinal Timothy Dolan, Archbishop of New York and President of the United States Conference of Catholic Bishops (USCCB) delivered the Fall Lecture for the The John Carroll Society, an organization within the Archdiocese of Washington, D.C., that “promotes the enhancement of spiritual, intellectual and social fellowship among its members.

“Speaking on the theme of “Let Religious Freedom Ring”, Cardinal

Dolan noted that “freedom of religion has been the driving force of almost every enlightened, un-shackling, noble cause in American history.”

“Thus, the defense of religious freedom is not some evangelical Christian polemic, or wiley strategy of discredited Catholic bishops, but the quintessential American cause, the first line in the defense of and protection of human rights,” he said.

The archbishop of New York went on to discuss various events of American history that underlined the value of religious freedom. He cited each event as “exhibits” in his case to prove that “religious freedom in American history has hardly been the cause of chilling, repressive, retrograde movements, but of the most liberating, ennobling ones.”

Drawing upon examples of heroism on the part of religious leaders during the American Revolution, as well as,

several notable abolitionists whose stance against slavery came from a conscience formed by faith, Cardinal Dolan went on to explain how the religious convictions of notable persons within history supported, and directly caused progressive changes within the United States. Citing historical scholar Dan McKanan, the cardinal explained that as a result of women's role during the abolitionist movement, "the slow-but-steady advancement of women's equality, was also a religiously animated reform movement."

"This is good reminder, since, today, those who criticize the churches' mobilization in defense of religious freedom often slyly muddy it with 'war on women' slogans," he said.

Other historical events the cardinal said were influenced by religious freedom were the Reform Movement of the 19th century, the Civil Rights Movement, and the Peace Movement of the '60s. Cardinal Dolan went on to speak of the HHS mandate as a direct threat to religious freedom. The Health and Human Services (HHS) federal mandate in question would require employers of religious institutions to pay for insurance that provides abortion-inducing drugs, contraception, and sterilization procedures to employees.

"Thus, to say it again, the wide ecumenical and inter-religious outrage over the HHS mandate is not about its coverage of chemical contraceptives and abortion-inducing drugs -- in spite of the well-oiled mantra from our opponents -- but upon the raw presumption of a bureau of the federal government to define a church's minister, ministry, message, and meaning," he said.

The president of the USCCB also had strong words for Democratic minority leader, Nancy Pelosi. The former speaker of the House, who is also Catholic, stated last year that the Catholic Church needed "to get over their conscience thing" regarding abortion and contraception.

"No, we don't; no, we can't; as believers, as Americans," he exclaimed.

Cardinal Dolan concluded his lecture, reiterating that the only freedom that the Church desires is "the freedom to carry the convictions of a faith-formed conscience into our public lives."

pro zasmání

Za rabínem přijde mladý Karpeles a ptá se: "Rabbi, mám se oženit?"

"A chceš se ženit?"

"No, nechci."

"Tak se nežeň."

"Ale tatík má pro mě lákavou partii."

"Tak se ožeň."

"Ale nemá dobrou pověst"

"Tak se nežeň."

"Ale je moc hezká."

"Tak se ožeň."

"Ale její rodina měla pletky s kriminálem."

"Tak se nežeň."

"Ale dají jí velké věno."

"Tak se ožeň."

"Když já, rabbi, nevím."

"Tak víš co? Nech se pokřtít."

"A proč, rabbi? Pomůže to?"

"No hlavně budeš chodit otravovat faráře, a ne mě."

Blahopřejeme k narozeninám: v měsíci říjnu

Stanislav Kotyza 1. října, Vít Fojtík
6. října, Radka Petrova 6. října,
Marie Sedláčková 9. října, Tina
Pasáček 10. října, Jarda Nehybka
13. října, Miroslav Lebeda 20. října,
Margaret Holubář 26. října, Věra
Kutilová 27. října, Marie Jelínková
30. října.

ČESKÉ A SLOVENSKÉ ČASOPISY

www.slovczechvar.com

Tel.: 718-752-2093

Udělejte radost sobě, nebo
Vaším blízkým! Nabízíme
půlroční předplatné, což může
být hezkým dárkem k
vánočům, narozeninám, svátku,
výročí atd.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

V minulém období přispěli:

Alžběta Sýkora, Anna Hlavatá, Tomáš a Daniela Brabec, Georgia Chamberlain

úmysly mší svatých v měsíci říjen 2012

datum	úmysl	dárce
10-05	Za zemřelého manžela Stanislava Mergla	Irene Mergl
10-07	Za krajanskou rodinu	
10-14	Za Dennisa a celú rodinu	rodina Sikorjakova
10-21	Za zemřelou rodinu Smrčkovu a Pavlicovu	Božena a Petr Smrčka
10-28	Za krajanskou rodinu	

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc

110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959

šky na podporu pro časopis a misii: Czech Catholic Mission in NYC

na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek

Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am

v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102

Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall

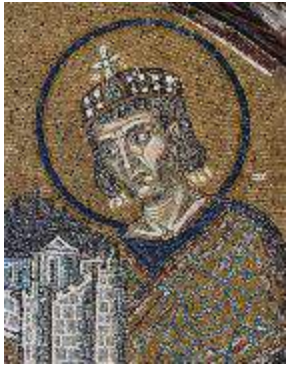
Adresa českého kněze: Fr. Antonín Kocurek,

110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11 375 Tel: (718) 575 8959

E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu

(1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnnepomucene.org>

(císař Konstantin)

Koncil v Nicei (NICAEA) 325

Koncil v Nicei je velmi důležitý mezník v dějinách církve. Schromáždění biskupové potvrzují učení církve. Křesťané nemusí už nekonečně diskutovat co nám Bible “Slovo Boží” zvěstuje.

Koncil svolal císař Konstantin, který sám sebe považuje za pomazaného od Boha a tudíž má právo svolat křesťanské schromáždění celého tehdejšího světa - jeho říše. Jeho úmyslem je také sjednotit a upevnit svou říši. Nicea se nachází blízko císařova sídla v Konstantinopoli - dnešní Istanbul. Na koncil přišlo mnoho biskupů z celého východu. Římského biskupa Sylvestra I. zastupovali dva kněží.

Koncilu předsedal Sv. Alexandr z Alexandrie. (a také císař)

Začátek koncilu 20. května 325

Počet účastníků přes 300

Sv Mikuláš biskup z Miry (západní svět ho zaměnil za Santa Clause)

Sv. Atanáš (hlavní odpůrce Aria)

Kněz Arius (a jeho stoupenci) jsou kritizováni za učení, že Ježíš Kristus syn Boží není rovný svému Bohu Otci.

Klíčové prohlášení koncilu:

“HOMOOÚSIOS” “CONSUBSTANTIALIS”

Syn a Otec mají stejnou podstatu - BOŽÍ.

Stanoví se také jednotné datum pro slavení Velikonoc - podle židovského kalendáře (lunárního) - Velikonoční neděle se slaví vždy po prvním jarním úplňku.

Koncil schválil svrchovanost Alexandrie v Egyptě, Antiochii v Syrii, Říma na západě.

Koncil vyhlásil závazné nařízení, kánony. Jako nejdůležitější prohlášení víry prohlásil **DOGMA**. Kánony jsou krátké nařízení. Neposlušnost k těmto kánonům měl za příčinu trest - Anathema - vyloučení ze společnosti.

Dalším výsledkem jednání bylo prohlášení o TROJICI. (OTEC - SYN - DUCH SVATÝ)

Nicejské vyznání víry

